

• Christian (links) en John Blijleven runnen het bedrijf samen met hun vader en moeder.

FOTO: JAN STAPPENBELT

Deze maanden richt De Financiële Telegraaf de aandacht speciaal op het familiebedrijf. Ondernemingen – groot en klein – die een belangrijk aandeel hebben in de Nederlandse economie. Vandaag de directeurs van Blijleven Sloopwerken John (33) en Christiantian (30) Blijleven die samen met hun vader Cock (56) aan het roer staan van het bedrijf dat onder meer 20.000 heipalen langs de Betuweroute 'afknijpt' en momenteel 6.500 palen langs de A2 'kraakt'. Werkte vader 20 jaar geleden nog alleen met zijn vrouw Marijke die de facturering deed, inmiddels telt het bedrijf 13 man personeel en een omzet van €1,5 miljoen. „Ik doe iets wat hij niet kan, en hij doet iets wat ik niet kan.”

Broeders van beton

HET PORTRET

JOHN EN CHRISTIAN BLIJLEVEN

■ door GIEL TEN BOSCH

Wat doen jullie precies?

Christian: We zijn kort en simpel gezegd een sloopbedrijf. Van onder meer pandjes en bedrijfsruimtes, die strippen we helemaal kaal. En we brengen hele huizen tegen de vlakte waar dan vervolgens weer iets nieuws wordt gebouwd.

John: En we knippen het beton van heipalen af, als een heipaal de grond in is geslagen, steekt er een stuk beton uit. In dat beton zitten staalkabels waar betonvlechters mee aan de gang kunnen om op die heipalen te gaan bouwen. Dus dat beton moet van die palen af worden geknepen. Dat doen wij ook. Vroeger met de hand, met luchthamers. Maar nu met een prachtige machine. Machtig werk vind ik dat.

Hoe is dat zo gegroeid?

John: Onze vader is typisch zo'n man van twaalf ambach-

- **Functie: eigenaren-directeuren Blijleven Sloopwerken**
- **Vorige functies: John werkte als boer in Nieuw-Zeeland voor hij bij zijn vader in de zaak kwam werken. Christian werkte als bedrijfsleider bij heftruckbedrijf Quickstra voor hij zich bij zijn broer en vader voegde.**
- **Opleidingen: John deed de middelbare landbouwschool, Christian studeerde technische bedrijfskunde aan de Hogeschool in Utrecht.**

ten, dertien ongelukken. Van alles heeft ie al gedaan. Van varkens houden tot werken voor Geophysical Texas Instruments in Syrië. Maar Blijlevens zijn echte ondernemers en mijn vader wilde voor zichzelf beginnen. Lekker knallen in zijn eentje. Toen was er veel sloopwerk in de buurt en al gauw bleek dat er met 1 paal hakken meer te verdienen viel dan een varken afleveren. En toen was de keus snel gemaakt. In 1987 richtte hij zijn eigen bedrijf op en heeft hij vooral heel hard gewerkt. Ik kan me nog herinneren dat ie zijn kniebanden had verrekt en in het gips zat. Liet ie zich door mijn

moeder brengen naar een bouwput om daar palen met de hand te snellen. Of toen ie mij opkwam halen op Schiphol toen ik uit Nieuw-zeeland kwam, in zijn werkkloffie. Kwam net van een putje vandaan. Zette me thuis af en daar ging ie weer. Zoals hij is er maar één.

Welke rol heeft jullie vader nu nog in de onderneming?

Christian: Hij springt bij als er problemen zijn. Als niemand er meer uitkomt bij een bepaalde klus heeft mijn vader wel een oplossing. Hij zaagt, boort, hakt, kraakt en slijpt waar dat nodig is en sa-

men met John en mij worden de grote lijnen uitgezet.

Hoe vanzelfsprekend was het dat jullie bij jullie vader in het bedrijf zouden gaan?

John: Voor mij was het redelijk snel duidelijk. Na mij avontuur in Nieuw Zeeland ben ik direct in loondienst bij mijn vader, kort daarna hebben we een maatschap opgericht. Het enige wat mijn vader van mij verwachtte was dat ik veel en hard zou werken.

Christian: Voor mij was het helemaal geen uitgemaakte zaak, behalve dan dat ik niet wist waarom ik op mijn 12e een typecursus kreeg tot duidelijk werd dat ik de facturen mocht tikken, ha ha. Maar ik heb ook nog een tijdje voor een ander bedrijf gewerkt tot mijn broer en mijn vader me vroegen. Ik ben blij dat ik ja heb gezegd.

Wat is de rolverdeling tussen jullie?

John: Christian maakt doet de planning en de cijfers, daar is hij goed in. Ik werk op de kraan, palen kraken. Sinds Christian bij het bedrijf is, is er meer rust in de tent.

Christian: Je kan aan de voorkant wel veel verdienen, maar als je het aan de achterkant weer uitgeeft heb je er weinig aan. En ik rem John af en toe wat af. Als hij op de kraan zit, komen er wel 10 ideeën per dag voorbij. De volgende dag zijn die uitgewerkt en wil hij ze ook gaan uitvoeren. Het gaat hem allemaal niet snel genoeg. John is erg impulsief.

John: En Christian is meer behoudend. We zijn een goed team.

Christian: Zeker. Ik kan iets wat John niet kan en niet wil, zoals op kantoor

zitten en telefoontjes aannemen. En John kan iets wat ik niet kan en niet wil zoals de hele dag op een bouwplaats in een kraan zitten. En heel vroeg opstaan, want dat valt voor mij niet mee.

Hebben jullie een doel geformuleerd waar jullie heen willen?

Christian: Ik zou graag financieel onafhankelijk willen worden. Ik heb niet echt een datum geprikt wanneer dat moet gebeuren, maar dat lijkt me wel mooi.

John: Ik wil eigenlijk gewoon alle palen zo knippen zonder dat ik er een beschadig. Dan heb je ook geen faalkosten.

Christian: John wil gewoon de beste kraker van Nederland zijn, maar hij is te bescheiden om dat zo uit te spreken.

Is het een voordeel of juist een nadeel dat jullie als broers met elkaar werken?

John: Ik denk wel een voordeel. We kennen elkaar door en door en zijn ook niet bang elkaar de waarheid te zeggen.

Christian: En daardoor knettert het af en toe wel eens ja, maar dat hoort er bij. Het gaat om het bedrijf.

Hoe zit het met de opvolging?

Christian: Afgelopen donderdagochtend is onze opvolger geboren in het Rivierland Ziekenhuis in Tiel. Hij heet Lucas. Maar zonder gein, of hij later ook in het bedrijf gaat, dat weet ik echt niet. Hij moet het wel leuk vinden, ik ga hem niet dwingen. Ik zou het wel heel erg leuk vinden. Dat is toch ook het mooie van een familiebedrijf?